

Гюрга Пинджурова: славейт от Трънския край

Гюрга Пинджурова, наричана още Гуга, е една от първите народни /и оперни/ певици след Освобождението на България. Родена е на 18-ти април 1895г. в китното крайгранично градче Трън. Тя е шестото по ред дете в семейството на Гюро дюлгерина и съпругата му Тонка.

Тонка пеела песни на децата си още докато са малки и това става причина Гюрга да се увлече по музиката от много ранна детска възраст. Певческият ѝ талант не остава незабелязан. Учителите на Гуга забелязват уменията ѝ още на прогимназиален етап.

Съдбата за щастие я среща с известната оперната прима Христина Морфова. Възхитена, певицата настоява пред родителите ѝ да пуснат момичето да учи в София. Така с нейна помощ през 1917 година Гюрга Пинджурова постъпва в новооткритото Държавно музикално училище. Тя завършва с отличие първият випуск на училището. Благодарение на подкрепата на Христина Морфова Гюрга печели стипендия и заминава да учи оперно пеене в Пражката консерватория.

Въпреки възможността за оперна кариера в чужбина младата певица се завръща в България. Става учителка по пеене в трънското село Лялинци, до което по това време се стига само с кон след няколко часова езда.

През този период се омъжва за аптекаря Иван Тричков (който е и добър цигулар), ражда му и 2 деца.

Песента съпровожда делника и празника на Гуга. Още една съдбоносна среща се оказва решаваща в живота ѝ. На гости на

трънски юрист пристигат директорът на Българското национално радио – Сирак Скитник, Петко Стайнов и Ана Каменова. Те случайно чуват Пинджурова да пее. Предлагат и да започне работа като солистка в радиото, където по това време песните се изпълняват на живо. Така през 1935 година певицата и семейството ѝ се местят да живеят в град София.

Гюрга Пинджурова става редовен участник в програмата на радиото. Изпълнява предимно песни от Трънския край, но обработени за нея – с народно и оперно звучене. Акомпанират ѝ фолклорна група „Тракийска тройка”. Емблематични за времето са и участията ѝ всяка неделя в Детския час на радиото. Участията на Гюрга в национален ефир радват децата с любимите им песнички и дават наслада за ухото на по-възрастните ѝ слушатели.

През 1939 година са записани първите ѝ плочи. След 9 септември 1944 година Гюрга Пинджурова развива голяма концертна дейност заедно с други народни изпълнители в България и в чужбина.

С прекрасния си
плътен глас Гуга
придава живот на
тежките жетварски,
битовите и
хумористични песни
от Трънския край.
Записите ѝ в
Националното радио
са повече от 80 на
брой. Много от тях се
изпълняват и до ден
днешен. Сред най-популярните ѝ музикални произведения
остават: „Гугутка гука в усое“, „Попей ми, Янке ле, невесто“,
„Омиле ми, Ягодо“, „Чича рече да ме жени“, „Море, Рада носи
кован колан“ и др.

В скромния ѝ дом в град София,
Пинджурова често събира приятели.
Посреща ги скромно, но винаги с
добро настроение и много песни.
Казвала: „Сбрамо се, съга да
попоемо“.

През 1971 година съпругът на
Гюрга Пинджурова внезапно умира.
Няколко месеца по-късно, на 10
ноември 1971 година, тя си отива от
този свят, покосена от инфаркт.
Близки до нея твърдят, че издъхва с
песента „Омиле ми, Ягодо“ на уста.

Изготвил: Каролина Стоянова, ПГИ-Перник

Омиле ми, Ягодо,
омиле ми, Ягодице,
омиле ми комшийско девойче. /2/

Плаво беше, Ягодо,
плаво беше, Ягодице
плаво беше, мене мило беше. /2/

Ама ми га, Ягодо,
ама ми га, Ягодице,
ама ми га други преотеше. /2/

Не ми жалба, Ягодо,
не ми жалба, Ягодице,
не ми жалба, дет' га преотеше,
най ми жалба, дет' ма прикумише.

Венчай, куме, Ягода,
венчай, куме, Ягодица,
венчай, куме, само не проклиняй /2/

Я не кълнем, Ягодо,
я не кълнем, Ягодице,
я не кълнем, само сърце кълне,
я не кълнем, пусто сърце кълне.